

Derfor falder det næste væk, og så kan man sige, at det jo bekræfter alt, hvad vi har stået her i salen og sagt siden 1996 eller 1997.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.08

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptages

Søren Kolstrup (EL):

Jeg synes, at debatten, vi har haft i dag om klima, falder i to dele. Der har været nogle indlæg, der peger på analysen og de omstændigheder, som vi befinder os i for øjeblikket, og hvor man både fra ministerens og fra forskellige ordføreres side har peget på, at mistanken om, at det er galt fat, bliver stadig mere underbygget.

Man har peget på de trusler og perspektiver, vi står over for, spændende lige fra Nordkalotten, der kan smelte bort, og til Afrika, der bliver mere og mere besejret af ørken. Og der er storme, der huserer i den vestlige verden.

Jeg synes også, det er meget rigtigt, når man siger: Jamen det kan godt være, at vi ikke står over for en situation, hvor vi kan standse processen, men så har vi da i hvert fald en forpligtelse til at sikre, at situationen ikke forværres.

Så der er i hvert fald i store dele af Folketinget en vis form for nøgternhed omkring det her. Det dybt tragiske i den her debat er jo samtidig, at denne nøgternhed krydser klinge med en anden tendens, nemlig at der nu står en lang række pengemænd på ryggen af hinanden og vil igangsætte endnu et område, hvor de kan tjene penge.

Man kan faktisk sige, at der er endnu en ting, der skal markedsføres, og kapitalismen skal brede sig. Alt efter temperament kan man sige, at nu skal svindelprojekterne eller pengemaskinen sættes i gang.

Ét er jo, at vi tidligere har været enige om – i hvert fald i store dele af Folketinget – at vi skal sige nej tak til at sælge store mængder varm luft, det gælder Rusland og Ukraine; den idé er også

på retræte. Jeg bemærkede, hvad CD's ordfører sagde til punktet.

Men derudover synes der nu at være en vilje til at give grønt lys for, at Verdensbanken sætter fuld sving i at beregne, hvordan man kan minimere de økonomiske omkostninger og samtidig skære mest ned på drivhusgasserne.

Det er den linje, som Venstre står for, og som nu breder sig med en vis succes. Finansspekulanterne er i fuld gang med at organisere det kommende marked. Vi ved jo, at når kapitalismen får åndenød, så har den lyst til at ekspandere. Mitsubishi er i gang.

Det er også sådan, at et af verdens førende gensplejningsfirmaer, Monsanto, nu fører sig frem med »løsningen«, den løsning, der skal få alle i USA til at elske klimanedskæringer. Men siger: Vi sælger noget gift og nogle gensplejsede planter, der kan tåle gift, så behøver småbønderne ikke at pløje jorden så meget eller rode op i den, og jorden vil i langt højere grad kunne binde CO₂ til sig.

Man tilbyder også at lave gensplejsede træer, som virkelig evner at binde CO₂ til sig, og det får USA credit for. Industrien har det godt, og USA's forpligtelse kan løses på den måde.

Og som CD's ordfører sagde: Man kan jo godt lave noget godt, uden at det gør ondt. Der blev det nærmest fremstillet, som om der var én gruppe, der hed masochisterne, og så var der de glade – jeg sagde ikke de lalleglade – altså dem, der kan forene tingene.

Selvfølgelig er det da fristende for os andre at sige: Jamen kunne vi ikke hoppe med på Venstres vogn? Socialdemokratiet er tilsyneladende på vej til at gøre det. Jeg er ikke helt klar over, hvor man står, men det er åbenbart det, der er trenden.

Men jeg skal lige repetere, hvorfor vi er nogle, der ikke bare er nervøse, men vil slås maksimalt imod de her systemer.

Systemet med handel forudsætter alene ud fra sine egne præmisser overvågningsstandardisering; at alle skal have tillid til systemet. Det er meget svært at forestille sig en verden, hvor der er så stor ulighed, og hvor vi ved, at hvis bare ét enkelt lille, lille, bitte hjørne af systemet braser sammen, så braser hele systemet sammen.

Vi ved også, at joint implementation forudsætter, at man kan få et utrolig sikkert billede af, hvordan udviklingen præcis ville have været, såfremt man ikke havde foretaget den såkaldt grønne investering.